

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 588/2022

09.06.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Николе Маравића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Бисерке Крпић, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 213/22 од 30.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Николе Маравића, адвоката Бисерке Крпић, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 213/22 од 30.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину К 66/21 од 24.01.2022. године окривљени Никола Маравић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 10 (десет) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 05.07.2021. године па до истека трајања притвора.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 213/22 од 30.03.2022. године усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Зрењанину преиначена је пресуда Вишег суда у Зрењанину К 66/21 од 24.01.2022. године, у делу одлуке о кривичној санкцији тако што је Апелациони суд у Новом Саду, окривљеног Николу Маравића, због кривичног дела за које је том пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 4 (четири) месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 05.07.2021. године па до истека трајања притвора, док се жалба браниоца окривљеног одбија као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђује.

Против правноснажне пресуде другостепеног суда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног Николе Маравића, адвокат Бисерка Крпић, у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да

Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи у побијану пресуду тако што ће окривљеног осудити на казну затвора у трајању од четири године или укине побијану пресуду и предмет врати на поновно одлучивање другостепеном суду.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Николе Маравића, адвоката Бисерке Крпић, указује да је Апелациони суд у Новом Саду, као другостепени суд, усвајањем жалбе јавног тужиоца и преиначењем првостепене пресуде у делу одлуке о кривичној санкцији, повредио начело забране преиначења на горе прописано одредбом члана 453. ЗКП, а што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП у вези члана 453. ЗКП, коју бранилац означава као „битну повреду поступка“ и „погрешну примену материјалног права“.

Према наводима захтева, измена првостепене пресуде на штету окривљеног огледа се у томе што је другостепени суд усвајајући жалбу јавног тужиоца изјављену због одлуке о кривичној санкцији, а у којој је предложено да суд окривљеног осуди на казну затвора у трајању дужем од четири године и десет месеци, првостепену пресуду преиначио тако што је окривљеног осудио на казну затвора у трајању од пет година и четири месеца. Другостепени суд, према мишљењу браниоца, није био овлашћен да на такав начин преиначи првостепену пресуду јер је осуђујући окривљеног на казну затвора у дужем трајању, прекорачио жалбене наводе јавног тужиоца којима је сваки другостепени суд у поступку по редовном правном леку везан.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног касационог суда, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 453. ЗКП, која предвиђа забрану преиначења на штету окривљеног, прописано је да ако је изјављена жалба само у корист окривљеног, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

У конкретном случају, Виши јавни тужилац у Зрењанину изјавио је жалбу на првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда преиначи и окривљени Никола Маравић осуди на казну затвора у дужем временском трајању од четири године и десет месеци, па је другостепени суд, поступајући по тој жалби, по налажењу Врховног касационог суда, био овлашћен да окривљеног Николу Маравића осуди на казну затвора у дужем временском трајању, конкретно на казну затвора у трајању од пет година и четири месеца.

Приликом преиначења првостепене пресуде у погледу одлуке о кривичној санкцији, у овом случају казне затвора, а по жалби јавног тужиоца у том правцу, другостепени суд је овлашћен да самостално цени утврђене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљеног у смислу одредбе члана 54. КЗ, и да, након што тим околностима да адекватан значај, окривљеном изрекне кривичну санкцију у оквиру запрећене казне за кривично дело за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом, без обзира на то што у жалби јавног тужиоца није прецизно наведено у ком дужем временском трајању се предлага осуда на казну затвора.

Према томе, Врховни касациони суд налази да је код постојања жалбе јавног тужиоца у погледу одлуке о кривичној санкцији, другостепени суд овлашћен да окривљеног осуди на казну затвора у дужем временском трајању од оне казне затвора која му је изречена првостепеном пресудом, па Апелациони суд у Новом Саду, у конкретном случају, није учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП у вези члана 453. ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Николе Маравића.

Врховни касациони суд се није упуштао у разматрање навода захтева у делу у ком се указује на „погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање“ због ког бранилац окривљеног Николе Маравића, наводи да подноси захтев за заштиту обзиром да повреда закона из члана 440. ЗКП, повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП, на коју се указује наводима да другостепени суд није правилно одмерио казну затвора с обзиром на чињенице које утичу да казна буде већа или мања, и повреда закона из члана 451. ЗКП, не представља повреда закона због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом другостепеног суда није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП у вези члана 453. ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости окривљеног Николе Маравића, адвоката Бисреке Крпић, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић